

Rendsgerning ikke paa nogen Maade er bortfortolket, og jeg tvivler om, at den kan bortfortolkes. Jeg vilde have sat megen Pris paa, og jeg tror, at alle Tingets Medlemmer vilde have gjort det, om den højtærede Udenrigsminister i nogen højere Grad kunde have beroliget os paa det Punkt. Vi have vel ogsaa med Tilfredshed hørt den højtærede Udenrigsminister fastsætte Opgaven for dansk Udenrigspolitik, nemlig at indtage en fuldstændig neutral Stilling. Vi have ikke, i hvert Fald har jeg for min Del ikke, Grund til at betvivle Oprigtigheden af denne Udtalelse, men jeg vil dog sige: Over for fremmede Magter er det ikke altid tilstrækkeligt, hvad man siger, det kommer ogsaa an paa, hvad man gør, og jeg tror ikke, at den Tvivl er fjernet, som man længe har haft om, at Danmarks Holdning i Muliggende, der kunne saa Betydning over for fremmede Magter, har været tilstrækkelig beroligende. Enhver vil jo vide, hvortil jeg sigter her: den militære Politikk, som den nuværende Regering har ført, har for længe siden, ikke alene her i Danmark, men ogsaa i Udlandet og ikke mindst i Tyskland fremkaldt en Tvivl om, hvad Danmark tilfugtede med denne Militærpolitik, den har fremkaldt en Tvivl om, hvorvidt de Foranstaltninger, som ere truffet i de senere Aar, alene ere beregnede paa at opretholde en fuldstændig Neutralitet. Man har fra thy Side ikke kunnet holde den Eventualitet ude, at disse saakaldte Forsvarsforanstaltninger mulig kunde bruges til noget andet end til at indtage en saadan neutral Stilling. Jeg tør ikke betvivle, at det har været Regeringens Agt med sine Foranstaltninger at gøre det. Naar den officielt erklærer det gennem Udenrigsministeren, saa have vi jo ikke Lov til at tvivle derom. Men vi kunne jo paa den anden Side ikke fortænke andre Magter i, at de ved at se paa Danmarks Forsvarsforanstaltninger overveje, hvilke forskellige Eventualiteter der kunne komme frem, og foruden den Eventualitet, som jeg haaber, maa være Visshed, at vi ikke under nogen Omstændigheder ville indlade os paa noget andet end en Opretholdelse af vor Neutralitet, maa det erkendes, at fra en fremmed Magts Synspunkt kan man ogsaa have den Eventualitet for Øje, at vore saakaldte Forsvarsforanstaltninger og den saakaldte Besættning af Nøbenhavn kunde under visse Omstændigheder bruges paa anden Maade end til en Opretholdelse af Neutraliteten. Jeg tror, at den nuværende Regering har en ganske særlig Forpligtelse, næsten frem for enhver anden Regering, til at være forsigtig i vort Forhold over for

Udlandet. Det er jo ikke ubekendt, at der under den nuværende Regering er passeret adskilligt, som maa have jet lidt ubehageligt ud i Tysklands Øjne. Jeg vil ikke kritisere de Skridt, hvortil jeg her sigter; disse Skridt ere naturligvis blevne foretagne ud fra de allerbedste Motiver og af Hensyn, som jeg antager, at alle ville anerkende Berettigelsen af, men vi have ikke kunnet komme bort fra, at ved flere Lejligheder, ved mere end en Lejlighed, har man fra Tysklands Side fundet forskellige Forbindelser noget mærkelige, og at man deri har set en Betydelse af den Tvivl, man har næret om Danmarks Mening med Hensyn til vor Neutralitet. (Som sagt, jeg vil ikke kritisere de Skridt, hvortil jeg her sigter, men netop det, at de have haft nogen Tvivl, forekommer mig, maatte paalægge den nuværende Regering en ganske særlig Afgaa-givenhed i sit Forhold over for Udlandet, og jeg kan ikke slette, at den Maade, hvorpaa den højtærede Regering har varetaget vore Interesser, og navnlig den Maade, hvorpaa den har ført sin Militærpolitik, har været i nogen særlig Grad egnet til at bestyrke de Udtalelser, vi nu have hørt af den højtærede Udenrigsminister.

Jeg beklager, at denne Sag er bragt frem i en Form, under hvilken det ikke var muligt for Tinget at give noget Svar paa de Udtalelser, som vi have hørt fra den højtærede Udenrigsminister. Jeg havde ønsket og har til ærede Medlemmer, som have Myndighed i saa Henseende, udtaalt, at jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, at denne Sag blev forebragt i en Form, der satte Tinget i Stand til at fremkomme med en Udtalelse. Ganske vist vilde en Udtalelse fra det danske Folketing ikke have nogen ganske særlig Betydning — den højtærede Regering har jo sørget for i en Række af Aar at trykke dette Tings Anæelse og Betydning ned til det mindst mulige — men det kunde jo dog være, at man i Udlandet ikke havde en saa fuldstændig Forstaaelse af den vidnygende Stilling, hvor dette Ting befunder sig, som vi maa have herhjemme. Den Mulighed er ikke udelukket, at en bestemt og klar Udtalelse fra dette Tings Side dog maatte noget kunde styrke den Holdning, vi under alle Omstændigheder bør indtage her i Landet, nemlig en absolut Neutralitet. Jeg kan naturligvis ikke gaa videre i denne Sag end at beklage, at den ikke er fremkommen i en anden Form. Jeg tror, det havde været hensigtsmæssigt, om der var stillet en Interpellation paa en saadan Maade, at Tinget havde været i Stand til aldeles bestemt at præcisere sin Stilling.